

[Per Hækkerup.]

arbejdsgivernes eget bidrag plus det, arbejderne normalt betaler i henhold til den fordeling, der findes af ATP-bidragene: 6 øre. Skulle man afskaffe yderligere, totalt destruere yderligere, de to efterfølgende dyrtidsportioner, var det regeringens hensigt at lade arbejdsgiverne betale deres part og så lade staten betale arbejderne part. Sådan har jeg forstået forslaget; hvis det er forkert, beder jeg om at blive rettet.

Det betyder, at de tre dyrtidsportioner ville medføre en udgift for arbejdsgiverne på 12 øre pr. time. Hvem skal dække det? Skal det ikke indregnes i omkostningerne, skal det tages af erhvervslivets eventuelle overskud? Så vidt jeg har forstået, er det en omkostning for arbejdsgiverne, som de kan indregne i deres omkostningsberegning, det vil sige regeringens filosofi var den overordentlig interessante: først tager vi 3 dyrtidsportioner fra lønmodtagerne, vi giver ingen kompensation for dem, hvis arbejdsgiverne skal yde deres ATP-bidrag svarende til 3 dyrtidsportioner. Det vil sige, at man tager 3 dyrtidsportioner fra lønmodtagerne, for vi skal holde omkostningerne nede; og så pålægger man arbejdsgiverne 3 ATP-bidrag, som betyder en omkostningsforøgelse. Det er det, man kalder indkomspolitik til fremme af konkurrenceevnen. Jeg kalder det Ebberrød Bank.

Men jeg vil gerne vide, om det er rigtigt.

Det, der også var interessant i statsministerens redegørelse — nej, det var ikke statsministerens redegørelse, det var noget, han blev lokket til at sige i fjernsynet en aften — var, at hensigten med disse forslag var at sikre dansk økonomi devalueringens fordele uden at give dansk økonomi devalueringens bagdele. Det kan statsministeren ikke virkelig mene. Statsministeren må da vide, at en devaluering virker både på den måde, at den forøger priserne på de varer, vi importerer, og forøger priserne på de varer, vi eksporterer, hvis ikke der sker prisbevægelser i udlandet.

Men den politik, man her havde lagt op til, sigtede jo kun på at forøge priserne på de varer, vi importerede, og ikke at give eksporterhvervene øgede konkurrencemuligheder, højst — jeg siger højst, for det er nemlig kun delvis sandt — at modvirke, at også

eksporterhvervenes omkostninger ville stige i det kommende halvandet år.

Jeg tror, at statsministeren skulle have diskuteret denne udtalelse med økonomiministeren — hvis det havde hjulpet.

Om det forslag, vi har fået, vil jeg gerne sige, at statsministeren udtaler, at det er inflationsdæmpende. Det lyder jo vældig interessant. Kunne vi ikke få at vide hvordan? Den første kendsgerning er, at momsen stiger med $2\frac{1}{2}$ pct., og vi kan nok være nogle herinde, der er så naive at tro, at priserne så kun stiger med de $2\frac{1}{2}$ pct., men vi er ikke så mange, der er det.

Det første, der sker, er altså, at inflationen får næring af en prisstigning, regeringen beslutter, og hvis ikke min sprogbrug er forkert, så betyder inflation først og fremmest stigende priser.

Det er det første, der sker: at man garanterer, at priserne stiger. Så forhøjer man importmomsen fra 9 pct. til 15 pct. Ja, nu var statsministeren så bekymret over de stigende importpriser fra Vesttyskland. Det er jo en brøkdel af den prisstigning, som gennemførelsen af 6 pct. forhøjelse af importmomsen vil medføre. Det kan da ikke være inflationsdæmpende.

Hvis det, at priserne stiger i Vesttyskland med $\frac{1}{2}$ pct. pr. måned, er årsag til vor bekymringer herhjemme, så kan det, at statsministeren sætter importmomsen op med 6 pct. for hele vareområdet, da ikke være inflationsbekæmpende. Det kan godt være, foranstaltningen i øvrigt er fornuftig, men af andre grunde, hr. statsminister, der må være lidt overensstemmelse i statsministerens argumentation over for de forskellige spørgsmål.

Så sker der det, at man forventer, at der kommer 2 dyrtidsportioner her til juli, og så siger man, at de skal udbetales, lønmodtagerne skal ikke snydes denne gang, det var kun i det forrige forslag, de skulle snydes. Denne gang skal de ikke snydes, men til gengæld skal arbejdsgiverne have den ene dyrtidsportion refunderet af statskassen.

Tja, hvis jeg ser til højre i salen, sådan helt til højre i salen, kan jeg forstå, at der er en vis tilfredshed med det, for der er jo mange fremtrædende erhvervsfolk i den konservative folketingsgruppe. Hvis man sådan kaster blikket ned over venstre og